

Politiet har en overarbejdsbukkel, der årligt svarer til næsten 500 heltidsstillinger, og da der er enighed om, at politiet skal være langt mere synligt i gadebilledet, så er det altså nødvendigt med øgede bevillinger til nyansættelser. Det er så mange af Folketingets partier, som har udtalt de her ønsker, at vi helt klart må forvente, at der sker noget meget, meget snart på det område. Vi skal have de gammeldags panserbasser tilbage i gadebilledet. Det er helt klart en trykkesforanstaltning for befolkningen.

Politiet har også det problem, at mange inden for de kommende år går på pension, så hvis der ikke i tide bliver uddannet nye, kan vi altså komme ud i en helt uoverskuelig situation. Det ønsker Dansk Folkeparti ikke sker, så derfor er det nødvendigt, at vi får indgået et nyt politiforlig, der er holdbart, og Dansk Folkeparti deltager gerne konstruktivt i forhandlingerne.

Politiet skal naturligvis først og fremmest sikres opbakning fra Folketinget. Jeg tror, det er meget, meget vigtigt for vores lovvæsen, vores justitsvæsen, vores retsvæsen, at de ved, at inde i Folketinget bliver de bakket op i deres bestræbelser på at opklare forbrydelser, på at forebygge volden, ved, at de har de ressourcer, som er nødvendige.

Det skylder vi den heldigvis langt overvejende del af danskerne, der opfører sig ordentligt, og som holder sig inden for lovens rammer. Jeg synes, at de har krav på tryghed i hverdagen og på at have et politi, der er effektivt, og som kan betjene dem ordentligt. Det er ikke tilfældet i dag, og det er befolkningen naturligvis utilfreds med. Alene derfor er det en hovedopgave at få rettet op på det forhold.

I det hele taget skal vi altså til at gøre noget mere for danskerne, og vi skal sikre, at de, der uforskyldt er kommet i ulykke, har rimelige forhold. Det gælder naturligvis også de hjemløse danskere. Jeg må sige til statsministeren, at når der er nogle hjemløse danskere, som har anmeldt en demonstration der, hvor statsministeren bor, fatter jeg simpelt ikke, hvorfor statsministeren ikke bare går ud og taler med de mennesker. Prøv at fortælle de mennesker, at vi faktisk er herinde for at sikre, at sådan nogle danskere får det helt rimelige krav opfyldt, at de skal have en bolig i stedet for at gå på gaden, i stedet for at de skal gå rundt og tigge, i stedet for at de skal sove i papkasser. Det er uanstændigt, at vi har fået sådan nogle forhold.

Sådan har det ikke været før. Det er et nyt, ubehageligt syn i det danske gadebillede. Det er

forfærdeligt, at Danmark som velfærdssamfund har sådanne mennesker, som er nødt til at sidde og tigge, som ikke har nogen steder at bo. Det er ikke et Danmark, som jeg synes vi kan være bekendt.

Statsministeren kom jo lidt ind på det i sin åbningstale. De er anslået til at være omkring 11.000. Det er nok svært at anslå tallet, men det er altså det, som er tallet sådan mere eller mindre officielt, men der var ikke et ord om, hvad regeringen konkret vil gøre for at forbedre disse forhold. Specielt i København går det den forkerte vej, fordi herberger er nedlagt.

Statsministeren nævnte, at regeringen er i gang med en plan for en samlet indsats, men hvad indeholder den plan? Altså planer, planer, planer, planer. Hvornår kommer de planer til udførelse? Det vil jeg godt høre noget om.

Der kunne man jo foreslå, at man f.eks. gav de hjemløse et retskrav – det der ord retskrav er jo kommet sådan ind i den danske sprogbrug – at man gav dem et retskrav på en bolig. Det er uværdigt, at vi har danskere sovende på træper og i parker. Jeg synes, de med rette kan være bitre over, at et flertal her i Folketinget kan give flygtninge et retskrav på en bolig efter 3 måneders ophold her i landet, men når det gælder danskere, så er der bestemt ikke det samme retskrav. Jeg synes ikke, at det hører hjemme nogen som helst steder. Hvad ligner det, at mennesker, der kommer til Danmark og aldrig har ydet noget som helst for det fælles vel, med det samme får et retskrav på en bolig, når vore egne hjemløse må hutle sig igennem tilværelsen? Det er altså uanstændigt.

Så er der den ene ekspert efter den anden på området, der fastslår, at Danmark i disse år er ved at blive omdannet til et multietnisk samfund, uden at befolkningen er blevet spurgt, om den vil være med til det. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at det sker. Befolkningen har aldrig nogen sinde været draget ind i det her spørgsmål. Jeg synes, at det bør ske. Hvis der er noget, danskerne bør have indflydelse på, jamen, så er det da denne her totale forandring af vores samfund, som er ved at ske.

Men hvad sker der? Politikerne sidder herinde og ser ud, som om de er ligeglade, og synes, jeg er fuldstændig tåbelig, når jeg står og siger sådan nogle ting, men uanset, hvad jeg synes jeg kan læse ud af de forskellige ansigtsudtryk, så synes jeg faktisk, det er mig, der har ret, og jeg vil i hvert fald konstant påberåbe mig, at jeg mener, vi skal have en folkeafstemning om,